

"D-I Goe..." de I.L. Caragiale - schita

I.L. Caragiale este considerat "parintele schitei romanesti", pentru valoroasele creatii din volumul "Momente si schite", printre care se numara si "D-I Goe..."

Ca orice schita, aceasta este o opera epica, in proza, in care autorul isi exprima indirect sentimentele despre educatia gresita data copiilor din unele familii (aristocratice). Este de dimensiuni reduse, prin raportare la nuvela si, mai ales, la roman si are un titlu la fel de concis, chiar laconic, urmat de puncte de suspensie care ofera cititorului posibilitatea de a deduce sentimentele autorului.

in naratiunea "D-I Goe...", este prezentata o singura intamplare, respectiv calatoria celor patru personaje, cu trenul, din "Urbea X" pana la Bucuresti, "de 10 Mai", intr-un an neprecizat.

Lipsa indicatiilor toponimice si cronologice confera intamplarii un caracter repetabil, tipic. Efectuata intr-un interval de timp redus (cateva ore, deci mai putin de o zi), calatoria este relevanta pentru caracterul personajelor, deci este un moment reprezentativ; cele trei doamne isi "etaleaza" incultura, pretentiile exagerate, toleranta exagerata fata de Goe, iar acesta isi afiseaza proasta crestere, rasfatul si obraznicia.

Ca in orice schita, faptele si personajele sunt credibile. pot fi veridice: "ca sa nu mai ramaie repetent", Goe este dus cu trenul, la Bucuresti.

El ramane pe coridor, nesupravegheat, scoate capul pe fereastra, in ciuda recomandarilor unui calator si isi pierde palaria, in care se afla si biletul.

Insotitoarele trebuie sa plateasca amenda, iar Goe este indulcit cu o "ciucalata", dupa mustrarile mamei. Se dezechilibreaza, lovindu-se la nas si urla.

Profitand de atipirea bunicii, se blocheaza in toaleta, fiind nevoie de interventia conductorului. Punctul culminant il reprezinta tragerea semnalului de alarma, fapta pe care nu o recunoaste, producand panica si intarzierea trenului.

Actiunea fiind simpla si lineara, personajele sunt putine si tipice: doua dintre cucoane nu au prenume si reprezinta pe bunicile si mamele care isi rasfata urmasii, iar Goe este copilul obraznic tipic, un lonel mai mare.

In concluzie, putem spune ca "D-I Goe..." este o schita, deoarece intruneste trasaturile acestei specii literare.